

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 286/07-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. októbra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť E. Ď., P., zastúpenej advokátkou Mgr. J. P., B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 38/99 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. Ď. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júla 2007 doručená „*Ústavná sťažnosť na prietahy v konaní*“ E. Ď. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala prietahy v konaní postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 38/99.

Sťažovateľka v sťažnosti žiadala, aby ústavný súd „*vyniesol rozsudok, kde OS Bratislava I., je povinný konať bez prietahov a uhradiť navrhovateľke nemajetkovú ujmu vo výške 500 000,-Sk a trovy za právne zastúpenie k rukám jej právneho zástupcu do 1 mesiaca odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia*“.

Sťažnosť sťažovateľky nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom podľa § 20, § 50 a § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Zo sťažnosti tiež vyplývalo, že sťažovateľka je v konaní pred ústavným súdom zastúpená advokátkou Mgr. J. P. (ďalej len „advokátka“ alebo „právna zástupkyňa“), ale splnomocnenie pre advokátku na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom k nej pripojené nebolo (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd preto podaním z 8. augusta 2007 upozornil právnu zástupkyňu sťažovateľky na zákonom o ústavnom súde predpísané náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom a vyzval ju, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy sťažnosť v požadovanom rozsahu doplnila. Zároveň ju poučil o následkoch jej nedoplnenia v stanovenej lehote a možnosti odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Výzva ústavného súdu bola advokátke riadne doručená 13. augusta 2007. Na predmetnú výzvu reagovala podaním označeným ako „*Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky...*“ doručeným ústavnému súdu po stanovenej lehote až 14. septembra 2007.

V tomto podaní advokátka okrem iného uviedla:

„Podľa čl. Ústavy Slovenskej republiky má ústavou garantované právo na súdnu ochranu.

Podľa čl. Ústavy Slovenskej republiky účastník súdneho konania má garantované právo na riadny spravodlivý proces bez zbytočných prieťahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach má účastník právo na riadny a spravodlivý proces.

Podľa čl. Ústavy Slovenskej republiky majú prednosť právne úpravy z medzinárodných dohôd, v ktorých je zakotvený širší rozsah ochrany ľudských práv a slobôd a ktorými je Slovenská republika viazaná...

Tieto ústavné práva sťažovateľky boli uvedeným súdom porušené.

Od podania žalobného návrhu uvedený súd meritórne doposiaľ vo veci samej nerozhodol (...).

Okresný súd Bratislava I v tejto právnej veci doposiaľ vydal po 8 rokoch od podania žaloby len uznesenie, ktoré pripájam vo fotokópii (...).

Sťažovateľka svoju sťažnosť smeruje proti Okresnému súdu Bratislava I, ktorý svojím konaním navodil stav, že

- 1. vo veci nerozhodol bez zbytočných prieťahov,*
- 2. neposkytol riadnu súdnu ochranu tým, že vo veci meritórne nerozhodol,*
- 3. nečinnosť spôsobuje stav právnej neistoty,*
- 4. nerešpektoval medzinárodné záväzky - právo na spravodlivý proces ako je to stanovené vo vyššie citovanom Dohovore (...).*

Sťažovateľka navrhuje, aby Ústavný súd po príslušnom konaní vyniesol tento Ústavný nález

- 1. ústavné právo na riadny, spravodlivý súdny proces bez prieťahov bolo porušené,*
- 2. ukladá sa Okresnému súdu Bratislava I, aby vo veci rozhodol vyhlásením rozsudku,*
- 3. žalovanej sa priznáva náhrada za prieťahy v konaní vo výške podľa úvahy Ústavného súdu Slovenskej republiky,*
- 4. právnej zástupkyňi sťažovateľky, Mgr. J. P., advokátke, B., sa priznávajú trovy konania vo výške podľa § vyhl. 655/2004 Z. z.“*

Sťažovateľka v prílohe sťažnosti tiež pripojila fotokópiu ústavy od čl. 40 do čl. 54.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Sťažnosť, ktorá bola doručená ústavnému súde, nemá viaceré zákonom predpísané náležitosti, nedostatok ktorých bráni jej prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súde podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Podľa § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, pričom je potrebné ich konkretizovať nielen skutkovo, ale aj právne označením článkov ústavy alebo inej medzinárodnej zmluvy.

V návrhu na rozhodnutie vo veci samej, ktorým je ústavný súd viazaný (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), chýba akákoľvek skutková a právna konkretizácia potrebná na prijatie veci na ďalšie konanie, hoci táto sa povinne uvádza v rozsahu, v akom by sa sťažnosť mala prijať na ďalšie konanie (§ 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde). V petite chýba označenie konania, v ktorom malo dôjsť k porušeniu základných práv a slobôd sťažovateľky, a chýba aj označenie, ktoré články ústavy a dohovoru sú podľa sťažovateľky porušené. Sťažovateľka tiež namieta aj porušenie „ústavného práva na riadny, spravodlivý súdny proces“, ale chýbajú dôvody takého tvrdenia.

Okrem toho, ak sa sťažovateľka domáha primeraného finančného zadost'učinenia, je povinná odôvodniť uplatnenie tohto nároku a upresniť požadovanú sumu. Nepostačuje, ak len uvedie, že žiada finančnú náhradu za neprimerane dlhé pried'ahy v súdnom konaní (§ 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

V súvislosti s nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti ústavný súd uvádza, že sťažovateľka je zastúpená advokátkou. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (obdobne II. ÚS 117/05).

K sťažnosti tiež nie je pripojené splnomocnenie pre advokátku na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom (§ 20 ods. 2 citovaného zákona)

Z týchto dôvodov ústavný súd odmietol sťažnosť pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. októbra 2007